

[Karen Højte Jensen]

kvalitet, og også af, om der er en god kontrol med disse fødevarer. Naturligvis skal forbrugerne have god information gennem mærkning af de fødevarer, de køber. De skal vide eller i hvert fald have mulighed for at vide, hvad de køber.

Når man læser bemærkningerne til lovforslaget, kan man faktisk få det indtryk, at producenterne overhovedet ingen interesse har i at sikre god kvalitet eller oplyse noget som helst om produkterne. Det er jo ikke rigtigt; det modsatte er tilfældet. Vi hørte netop også sundhedsministeren fremhæve, at der faktisk er flere og flere frivillige brancheordninger, og det er jo en positiv og god vej at gå.

Sundhedsministeren gennemgik alle bemærkningerne punkt for punkt. Det er jeg ikke helt i stand til, som sundhedsministeren gjorde det, skal jeg gerne erkende; men gennemgangen illustrerede jo ganske godt, at den gældende lovgivning og de igangværende initiativer faktisk tager højde for intentionerne i SF's forslag. Så vi finder ikke forslaget relevant.

Anders Mølgaard (V):

Formålet med SF's beslutningsforslag er som bekendt at skærpe informationspligten med hensyn til fødevarers kvalitet og oprindelse, produktionsmåde og indhold og anvendte tilsætningsstoffer.

I Venstre er vi bekendt med, at der siden 1991 har været en ret omfattende debat om det betimelige – eller mangelen på samme – i lovgivningsinitiativer for at sikre nationalitetsmærkning af f.eks. kød. Baggrunden for ønsket om mærkning har bl.a. været frygt for, at vi som forbrugere uden at være vidende herom kan risikere at spise udenlandsk kød med medicinrester, hormoner og væksthormoner, eller at kødet har været udsat for diverse teknologiske metoder, bl.a. bestråling.

Jeg går ud fra, at det centrale for os som forbrugere må være at sikre en god kvalitet. Derfor anser jeg det også for at være et fremskridt, at der netop her i efteråret 1993 er opnået bred enighed i hele kødbranchen om at fremme et kvalitetsklassifikationssystem for fersk kød.

Det ville som bekendt være i strid med EF-direktiv nr. 79/112, hvis vi her i Folketinget indførte et generelt krav om, at dansk kød skal mærkes med oprindelsesland, men der er naturligvis intet til hinder for, at brancheorgani-

sationer etablerer en frivillig mærkningsordning for kød af dansk oprindelse.

Jeg håber, at forslagsstillerne er bekendt med, at landbrugsministeren og statsministeren allerede i 1991-92 tilbød, at kødkontrollen på de af landbrugsministeren autoriserede virksomheder ville kunne medvirke ved kontrollen af en eventuel frivillig ordning.

Vi er i Venstre også generelt betænkelige ved den overmærkningsstrategi, som vi føler at SF's beslutningsforslag er udtryk for.

I Venstre finder vi derfor ikke, at der umiddelbart er behov for nationale opstramninger på de områder, som SF har foreslået i beslutningsforslaget, men naturligvis vil vi under udvalgsarbejdet være lydhøre over for relevante og saglige indvendinger og synspunkter.

Som bekendt pågår der netop også nu for tiden forhandlinger i EU om regler for ernæringsmæssige anprisninger.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg ved ikke, om jeg skal sige, at forslaget som så ofte, når forslagene kommer fra SF, lægger op til en slags intensiverede offentlige reguleringer.

SF synes åbenbart at have den opfattelse, at forbrugerne er nogle stakkels uvidende personer, der ustandselig bliver snydt af forretningsdrivende og producenter.

Efter SF's mening ville forbrugerne åbenbart være totalt prisgivet, hvis ikke politikerne og de offentlige myndigheder ustandselig greb ind, regulerede hele systemet og opstillede forbud og andre restriktioner.

Specielt synes det i forslaget at være opfattelsen, at fødevarerhandelen ikke kan leve uden svindel, vildledende oplysninger og fortællelser. Det står ikke direkte, men indirekte i forslaget, og jeg bryder mig ikke om disse insinuationer.

Fremskridtspartiet er altså af den opfattelse, at forbrugerne er mennesker, der er intelligente nok til at søge de informationer, der måtte påvirke udfaldet af deres indkøb.

Jeg synes, sundhedsministeren gav en grundig redegørelse for, hvordan lovgivningen er i dag, og jeg mener, at den lovgivning, der allerede er på området, er tilstrækkelig til, at forbrugerne ikke behøver at føle sig snydt.

Fremskridtspartiet vil naturligvis acceptere at gå ind i et fornuftigt udvalgsarbejde, men på